

שביבים (מפתח ותוכן קצר) כ"ה, כ"ו אדר, ער"ח ניסן, ש"פ ויקרא החודש ר"ח ניסן - כקביעות שנה זו ה'תשע"ח

ישנו השבת 7! התוועדויות כקביעות שנה זו: תשכ"ד, תשכ"ה, תשכ"ח, תשל"א, תשמ"ה, תשמ"ח, תנש"א.

הכולל:

1) מפתח לשיחות והתוועדויות קודש 2) מכתבים כללים 3) התייחסות הרבי לדברי ימי ישראל שבוע זה 4) מעות חיטים - כקביעות שנה זו.

כ"ה אדר – יום הולדת הרבנית הצדקנית ע"ה ז"ל

תשמ"ח – שלשים שנה למבצע יום הולדת

לינק לשמיעת השיחה

כ"ה אדר ה'תשמ"ח (מוגה)

460 הנהגת ציון יום-הולדת שייכות הענין דאיש פרטי לכלל ישראל – מודגשת במיוחד ביום ההולדת דכ"ה אדר, שהוא (לדעת ר' יהושע) „יום ההולדת” דהבריאה כולה (א) הצעה להוסיף מנהג טוב בענין יום הולדת: הוספה בתורה, תפלה וצדקה וקבלת החלטות טובות על השנה הבעל"ט; עריכת התוועדות של שמחה; ענין זה נוגע לכאו"א – אנשים נשים וטף (ב) הסיום בחלוקת שטרות לצדקה (ג)

כ"ו אדר

תנש"א – לחברי קרן לפיתוח מחנה ישראל

כ"ו אדר ה'תנש"א

396 א. 1) פתיחה בשלום המנהג לפתוח כל פגישה בשלום – כיון שהתחלת כל עניני כאו"א מישראל היא בענין השלום, ועי"ז נמשך ענין זה בכל היום כולו; וכמודגש גם בהתחלת היום באמירת „מודה אני כו", שעי"ז נעשה כל היום יום בריא בכל המובנים (ובמיוחד בימים אלו שבהם „בריא מזלי", ובבואנו מימי הפורים) (א"ג)

398 2) מעלת הזוכים להתברך בעשירות האמור שייך במיוחד להמתאספים כאן, שזכו בברכתו של הקב"ה בענין העשירות – דבר המוכיח שהם ראויים לכך, ובוודאי ה"ה מנצלים זאת לסייע לאחרים (בידעם שע"ז לא יחסר אצלם – „עשר בשביל שתתעשר") (ד)

399 3) סיוע בצרכי חג הפסח (ה)

400 4) פרשת השבוע ושיעור חומש היומי השייכות לפרשת השבוע – „ויקרא אל משה" (שבכאו"א מישראל), ולשיעור חומש היומי – ע"ד קרבן מנחה (מתנה להקב"ה על הטובה שנתן לו) (ו)

401 5) סיום קבלת החלטות טובות להוספה בנתינת הצדקה עוד יותר מקודם לכן, וענין זה מזרז עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה (ז)

ב. לשלוחים:

402 1) ברכות למילוי השליחות ברכות להבע"ב והשלוחים בכל המצטרך להם; הצלחה במילוי השליחות, ובפרט בענינים שהזמ"ג – „מעות חטים". ולימוד הלכות החג (ח)

- 402 **2) פרשת השבוע: „ויקרא אל משה“**
תוספת נתינת כח בעבודת השליחות מפרשת השבוע – „ויקרא אל משה“
שבכא"א מישראל (ט)
- 403 **3) סיום**
ביאת הגאולה האמיתית והשלימה (י)

ש"פ ויקרא, החודש, ר"ח ניסן
תשכ"ד

ש"פ ויקרא, פרשת החודש, ר"ח ניסן

- 224 **א. 1) חודש ניסן: „בניסן עתידין ליגאל“**
הטעם שהוזכרה הפלוגתא אם „בתשרי עתידין ליגאל“ או „בניסן עתידין ליגאל“ (אף שנקבעה ההלכה ש„בניסן עתידין ליגאל“) – כדי שיהי' להלכה זו התוקף ד„שטר שיצא עליו ערעור ונתקיים בב"ד“ (כמובא בנוגע להפצת המעיינות לאחר המאסר דוקא, ועד"ז בנוגע למעלת הגאולה העתידה, שהיא מצד עבודת התשובה) (א"ב)
הטעם שההלכה היא „בניסן עתידין ליגאל“ (אף שהגאולה העתידה קשורה עם עבודת התשובה) – כי גם בגאולה העתידה תהי' עבודת הצדיקים, אלא שיהי' בה גם מעלת התשובה (כשם שחודש ניסן בא בהמשך לפרשת פרה) (ג)
- 227 **2) פרשת פרה ופרשת החודש: „למה פרה קודמת, שהיא טהרתן של כל ישראל“**
ביאור דברי הירושלמי „למה פרה קודמת שהיא טהרתן של כל ישראל“ (דלכאורה רק מיעוט מבני צריכים לפרה): עבודת התשובה (פרה) אינה רק עבור מי שחטא ופגם כו' (טמא מת), אלא היא יסוד גם לעבודת הצדיקים; אבל זהו רק לאחר שישנו כבר ציור של עבודה, משא"כ בתחלת העבודה צ"ל עבודת הצדיקים תחלה (ולכן „באחד בניסן הוקם המשכן ובשני נשרפה הפרה“) (ד"ז)
- 230 **ב. פרשת פרה ופרשת החודש: „בין שלישי לרביעי לא ישתה“ (ח)**
- 231 **ג. (המשך)**
ביאור הסתירה בין ב' הביאורים של הצ"צ בענין זה (ביאור הפע"ח שכיון ששניהם מאוחדים זה עם זה אין להפסיק ביניהם, וביאור הצ"צ שכיון שכוס א' וב' הם כנגד חו"ב שהם „תרין רעין דלא מתפרשין“ לא אכפת לן שמפסיק ביניהם): ביחוד חיצוני אין חשש ששתייתו תגרום הפסק למעלה, משא"כ ביחוד פנימי ההנהגה היא בדרך ממילא כפי המתחייב מלמעלה (כדמצינו שאדה"ז הי' מתנמנם לפני כניסת שבת, כיון שהוא זמן שינה למעלה); והטעם שאעפ"כ צ"ל ציווי שלא לשתות בין כוס ג' לד' – כי תמיד נשאר ענין הבחירה (ט"ד)
- 213 **מאמר א' ד"ה החודש הזה לכם**
- 220 **מאמר ב' ד"ה החודש הזה לכם**
- 236 **ד. ב' ניסן: פעולת יום השני בחודש על יום הראשון בחודש**
מצינו ענין בזה בב' חדשים – חודש תשרי (שלפעמים יום א' דר"ה הי' יו"ט רק בגלל יום ב') וחודש ניסן (שבו „הקריב נתנאל בן צוער“ ש„השיאן עצה זו“); השייכות לבעל ההילולא – מייסד ישיבת תר"ת (בדוגמת נתנאל בן צוער שהו"ע התורה) (יד"ח)

תשכ"ה

ש"פ תזריע, פ' החודש, ר"ח ניסן

- א. 1 פרש"י ר"פ ד"ה אשה כי תזריע: „א"ר שמלאי כשם שיצירתו של אדם וכו" 136
- הקדמת דין יולדת לנדה – כי זו תורת „יצירתו של אדם” (ולכן מעתיק „כי תזריע”); ומקדים „א"ר שמלאי” להדגיש שבדרך הפשט אין הכרח גדול לתרץ זאת (א"ב)
- 2 (המשך:): הביאור במאמר ר"ש בפנימיות הענינים (הוגה) (ג) 138
- (ובהערות: הדיוק „יצירתו”, „נתפרשה” * סירוב ר"י ללמד לר"ש ספר יוחסין * השפעת הרצון על כח השכל * „זרוק מרה בתלמידים” * ראב"ע ור' עקיבא * מעלת תורת האדם על תורת בהמה חי' ועוף * פסילת גט בגלל טעות בשם)
- ב. (הקדמה למאמר:): לקוטי תורה השבועי (ד) 140
- מאמר (כעין שיחה) ד"ה אשה כי תזריע (מוגה) 130
- ג. פרש"י ס"פ ד"ה וכובס שנית: „לשון טבילה וכו"” (הוגה) (ה) 140

תשכ"ח

ש"פ ויקרא, פרשת החודש, ר"ח ניסן

- א. מעלת היום – מצד השבוע, החודש והשנה 206
- זהו יום השבת (ויכולו דכ"ט אדר, שיא ה„מרבין בשמחה”), ר"ח, ו„ראשון לחדשי השנה” (א' מהעטרות דיום הקמת המשכן) (א"ג)
- ב. מעלת ניסן, תשרי, ופורים שבאמצע 208
- תשרי – ראש להנהגת הטבע (העלם), ניסן – ראש להנהגה ניסית שלמעלה מהטבע (גילוי). פורים – נס מוסתר (אסתר) בטבע – הממוצע ביניהם, וא"כ למעלה משניהם (שכל המועדים עתידיים להתבטל חוץ מפורים), אך מעלה זו עצמה מתגלה ע"י פסח (ד"ו)
- בחודש ניסן צריך להתחיל סדר הנהגה של יציאה מהגבלות הטבע דכאו"א (ז)
- מאמר (כעין שיחה) ד"ה החודש 200
- ג.ז. פרש"י ד"ה ואת כל החלב וגו' (ג, ג); ד"ה אשר נשיא יחטא (ד), (כב) 211
- (הקדמה) בשל „ראש השנה למלכים” נלמד גם רש"י נוסף – אודות נשיא (ט) צ"ב: במה קמיפלגי ר"י ור"ע אם הכוונה לחלב הקיבה או הדקין; למה מזכיר שם; החילוקים מפירושו ב' תצוה „החלב” – חלב הדקים או הקיבה” (י"א) מזה שמקדים „חלב הדקים” בפירושו ל„החלב” ב' תצוה, כבר מובן שהוא קרוב ל„חלב המכסה את הקרב” (שבהמשך הכתוב שם) יותר מחלב הקיבה; וא"כ, כאן שכתוב „החלב המכסה גו”) ואת כל החלב וגו" – לר"י מכריע ה„כל” להביא אף חלב הקיבה (וכ"ש חלב הדקין), ולר"ע ק – מכריע ו' ד„ואת” (שנמשך ל„חלב המכסה”) להביא רק חלב הדקין. אך ב' תצוה ש„החלב” נאמר לפני ובפ"ע מ„החלב המכסה גו”, שם הוא „חלב הדקים או הקיבה” (הרחוק מהקרב), וזהו דין מיוחד באיל המילואים (יב)
- כאן מזכיר שמו של ר"י – שהי' „מסייע כהני” ומוסיף בכהונתם (שירותם) להקטיר גם חלב הקיבה (ואף שבגמ' נק' כן ע"ש שהתיר אכילתו) (משום אבותיו, אף שלי' לא ס"ל) – הרי בדרך הפשט בהקטרתו יש יותר סיוע להם כ„כהנים”), משא"כ ב' תצוה – ה"ז „או הקיבה”, ולא בכהנים אלא במשה (יב"טו)
- ביאור בפרש"י ד"ה אשר נשיא יחטא (הוגה) (טז)
- המשך הביאורים בפרש"י: פ' ויקהל ד"ה ששת ימים, ופ' תשא גבי עשיית ע"ז (יז)

תשל"א

ש"פ ויקרא, ר"ח ניסן, פ' החודש 1

שיחה א':

בשבת זו מוציאים ג' ספרי תורה; נס וטבע; ויקרא אל משה, ולא נאמר מי הוא הקורא דהקריאה היא למעלה מסדר ההשתלשלות; ה"אל"ף ד"ויקרא" - אלף זעירא; בכא"א ישנו קריאה הנ"ל אבל בתנאי שצ"ל באופן ד"ויקרא" באלף זעירא - ביטול; עבודת הקרבנות שבכא"א.

שיחה ב':

ג' הענינים (ש"פ ויקרא, פ' החודש וראש חודש) כנגד 'עולם שנה נפש'.

שיחה ד':

שאלות בפרש"י עה"פ (א, טז) 'והסיר את מראתו בנוצתה'; להשתדל שלכא"א יהי צרכי פסח ובפרט מצה שמורה; מיכלא דמהימנותא ומיכלא דאסותא; המשך השאלות בפרש"י הנ"ל.

שיחה ה':

לקוטי לוי"צ לאגה"ת בתחלתו ובסופו; צ"ע בטעם השם אגרת התשובה, דלכאורה הרי הלשון אגרת מורה שהוא דבר ארעי.

שיחה ו':

ע"ד הגזירה דמיהו יהודי; הוראה מעורא שתיקן הענין ד'נשים נכריות'. מענה לאלו שטוענים שאינם רוצים לתקן הגזירה דמיהו יהודי כי ההוראה באה מברוקלין; גיור וינה; המשך הביאור (מש"פ תשא) בפרש"י עה"פ (תשא לג, א) 'וידבר ה' אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים'.

שיחה ז':

הביאור בפרש"י.

שיחה ח':

הביאור בטעם השם אגרת התשובה.

תשמ"ה

ש"פ ויקרא, פ' החודש, ראש חודש ניסן ה'תשמ"ה

א. (1) ראש חודש ניסן: „נטל עשר עטרות” 1585 מעלתה המיוחדת (והמודגשת בגלוי) של שבת זו – שהיא חלה בר"ח ניסן,

- היום ש.נטל עשר עטרות" (ש"עטרה" היא תכשיט שלמע' מהראש, ועד שהיא שייכת למלך בלבד); ענין זה מובן גם לפשוט שבפשוטים, ואף לבן ה' למקרא (שכן הענין מובא בפרש"י עה"ת), ובאופן שאין חילוק בינו ובין "ראשיכם שבטיכם" (שכן בלימוד פרש"י עה"ת שווים הכל), ולכן ה"ה מבין בפשטות את הסיבה להתוועדות זו (א"ג)
- יש מקום לשקוט האם העילוי (א' מה"עשר עטרות") ד"ראשון למעשה בראשית" שייך גם בר"ח ניסן שחל בשבת (כקביעות שנה זו) (ד)
- 1590 **2) פרשת החודש: מצב של גאולה גם בזמן הגלות**
 הוראה מהענין ד"ראשון לחדשים" (א' מה"עשר עטרות", המודגש בשנה זו שבה קוראים פ' החודש בר"ח ניסן): ב' הענינים בפ' החודש קשורים עם הגאולה – "החודש הזה גו" ("קבע להם ר"ח של גאולה"), וקרבן פסח (השייך לגאולה ממצרים); וההוראה בב' הקצוות – גם בזמן הגלות יהודי הוא במצב של גאולה, ולאידך ה"ה מצפה בקוצר רוח ("מתניכם חגורים") ופועל להבאת הגאולה (ה"ח)
- 1594 **ב. 1) קביעות השנה: ראש חודש ניסן ביום השבת**
 בשבת מודגש הענין דחודש ניסן (יצי"מ) – הנהגה נסית, משא"כ יום ראשון שייך לברה"ע ("ראשון למעשה בראשית") – הנהגה טבעית (וכפי שמבין גם פשוט שבפשוטים, שבימות החול עוסק בעניני העולם, משא"כ בש"ק); כשם שבפרטיות ישנו חילוק זה בש"ק ובימי החול גופא, כך ישנו חילוק בין הקביעות דר"ח ניסן בש"ק או ביום הראשון (ט"ג) ההוראה מהאמור: ענינו של ר"ח ניסן הוא – העבודה דהפצת היהדות והמעיינות חוצה באופן שלמעלה מהגבלת הטבע, הבאת ה"מעייין" עצמו (ולא רק מימיו) למקום ה"חוצה" (דבר שהוא למע' אפי' מטבע דקדושה); וכאשר ר"ח ניסן חל בשבת נעשה ענין זה ללא צורך ביגיעה מיוחדת (יד"טו)
- 1602 **2) פרשת ויקרא: למעלה מתוארים ושמות**
 "ויקרא" ללא שם הוא מבחי' שלמע' מתוארים ושמות, וענין זה שייך לכאור"א מישראל; וההוראה – כאשר פועלים לקירובו של יהודי, יש לזכור שהדבר הוא מצד מעלתו של אותו יהודי (טז)
- 1579 **מאמר ד"ה החודש הזה לכם גו'**
- 1602 **ג. 1) פרש"י (ר"פ ויקרא; ד, ג): "ק"ו להדיוט", "אם הכהן המשיח יחטא"**
 פרשה זו נאמרה בר"ח ניסן, שהרי היא באה בהמשך לס"פ פקודי, ובוודאי היתה בו ביום; "אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם – מדרשו כו" – מדוע אינו מפרש הטעם להקדמת כהן משיח לחטאת יחיד, ומדוע מקדים "מדרשו" ל"פשוטו"; "ויקרא אל משה – לכל דברות כו' ק"ו להדיוט כו" – מה שייך הק"ו לפשט"מ (י"כא)
- 1606 **2) לקוטי לוי"צ (ויקרא ע' קפג): "כארז בלבנון כו' לזמנא דמלכא משיחא כו"'**
 מהי ההוראה בנוגע למעשינו ועבודתנו בזמן הזה (כב)

שביבים (מפתח ותוכן קצר) כ"ה, כ"ו אדר, ער"ח ניסן, ש"פ ויקרא החודש ר"ח ניסן - כקביעות שנה זו ה'תשע"ח

- 1606 (3) **שיעור רמב"ם היומי (ריש הל' ממרים)**
 מדוע קרא הרמב"ם להלכות המדברות בתוקף הסנהדרין (ענין השייך להקמת המשכן בר"ח ניסן) „הל' ממרים“; „ב"ד הגדול כו' מ"ע לשמוע להן והעובר כו' עובר בל"ת" – ידועה השגת הרמב"ן שהרי בד"ס מקילין יותר מבדאורייתא, וי"ל הביאור (ובהקדמה – שבדורות האחרונים ניתוספו כו"כ תירוצים בזה) – שבאיסור מד"ס האיסור הוא רק על הגברא ולא על החפצא (כג"ז) ע"י העסק בהל' ממרים שבתורה יתבטל הענין ד„ממרים“ במציאות העולם, ועד שמגלים שהכוונה הפנימית בזה היא להגיע לעילוי גדול יותר (כמו בנוגע לכללות האפשרות לענין של חטא) (כז)
- 1611 ד. 1) **הביאור בפרש"י**
 טעם הקדמת חטאת כהן משיח: י"ל בב' אופנים – כדי להתחיל בדבר חדש (שהרי המציאות ד„כהן משיח“ נתחדשה אז), או כדי להסמיך (בסוף הענין) פרשת חטאת יחיד לפרשת קרבן עולה ויורד (כח) „ק"ו להדיוט“: הקושי הוא לשם מה מספרת התורה שמשה הי' זקוק להפסקות בין פרשה לפרשה (היפך השבח), ולכן מפרש שהוא כדי ללמדנו הסדר שצ"ל בלימוד התורה (כט)
 הוראה מהאמור: ישנם החושבים שלימוד פרש"י עה"ת אינו שייך אליהם, ולזה אומרים להם שאף משה רבינו לא הי' יכול ללמוד יותר ממספר פסוקים בב"א (ל)
- 1613 (2) **לימוד הרמב"ם בעיון**
 לימוד הרמב"ם באופן של עיון והעמקה כו', בפרט כשמתחילים במחזור השני; אין זה סתירה ללימוד ג"פ בכל יום, אלא שנוסף לזה יש לבחור בהלכה מסויימת ללמדה ביתר עיון (לא)
- 1614 (3) **חגיגות סיום הרמב"ם**
 עריכת „סיומים“ על הרמב"ם (החל מהסיום הראשון – בב' ניסן, ותבוא עליהם ברכה על הזריות); יש להשתדל שה„סיומים“ יהיו במעמד רבים מישראל כו' (ולפלא שלא עלה בדעת אף אחד לדבר עם רבנים כדי שינצלו את דרשותיהם בשבת הגדול להודעה ע"ד ה„סיומים“); נתינת משקה עבור ה„סיום“ המתקיים בב' ניסן (לב"ד)
- 1618 ה. 1) **הביאור בלקוטי לוי"צ**
 כל הענינים כולם, עד לגילויים הכי נעלים – גם אלו שלאחרי התקופה ד„עלמא חרוב“ – נבראו בשביל ישראל; ומזה מובן גודל העילוי בעבודתם של ישראל (לה)
- 1619 (2) **„דינער“ לטובת „שיעורי לימוד הדת“ (לו)**
 1) **הפטרות היום: נבואת יחזקאל בענין הקרבת הקרבנות בבית שלישי**
 1621
 מנין ידעו בבית שני שאין הכוונה לבית זה (משא"כ בנוגע לבנין שהוגבלו בהתאם לרשיון המלכות כו') (לז)
- 1612 (2) **מבצעים**
 „מבצעים“, „מבצע פורים“ ו„מבצע פסח“; נתינת „מעות חטים“; ענין החינוך – „והגדת לבנך“ (לח)
- 1622 (3) **ר"ח ניסן: התחלת וכללות חנוכת המשכן**
 י"ב הנשיאים ענינם י"ב דרכים בעבודת ה', ושייכותם להקמת המשכן מורה על ענין הנצחיות שבעבודה (לט)

תשמ"ח

ש"פ ויקרא, פ' החודש, ראש חודש ניסן ה'תשמ"ח

- 472 א. ר"ח ניסן: פרשת החודש והקמת המשכן (הוגה באידית)
 שייכות ב' המאורעות שהיו בר"ח ניסן (פ' החודש בשנת יצי"מ, והקמת המשכן בשנה שלאחריו): ענינו של המשכן הוא דירה בתחתונים, וזהו „אותו היום (זמן – בחי' תחתונה) נטל (מצ"ע) עשר עטרות (שלימות הכתר – בחי' עליונה)“; ענין זה מתבטא בעטרה הא' („ראשון למעשה בראשית“ – שנמשך בגדרי הבריאה) והיר"ד („ראשון לחדשים“ – שהו"ע של חידוש); ענין החידוש (ניסן מל' נס, יציאה מהגבלות העולם) התחיל ביצי"מ, ונפעל בגדרי העולם בהקמת המשכן (אי"ט)
 העילוי האמור חוזר ונשנה בר"ח ניסן בכל שנה, שבכחו של יהודי „ליטול“ את הענינים הנעלים ביותר („עשר עטרות“) ולהמשיכם בנשמה כפי שהיא בגופו הגשמי – „חלק אלקה ממעל ממש“ (י)
 ההוראה מהאמור: „ועשו לי מקדש“ – גם דברי הרשות של יהודי צ"ל קשורים (באופן ד„נטל“) עם ה„עשר עטרות“; כח זה נמשך מר"ח ניסן על כל השנה כולה, ולכאור"א מישראל (כולל שלכאור"א יהי' סידור, חומש וקופת צדקה, וכן „הגדה של פסח“) (יא"ג)
 חגיגת יום ההולדת בדרך הקשורה עם הוספה בתומ"צ, כולל – התוועדות של שמחה; ניצול ענין זה לעורר יהודים להוספה בתומ"צ (יד)
 ההחלטות בכ"ז יזרוזו את ביאת המשיח תומ"י („בניסן עתידין ליגאל“), ועוד בר"ח ניסן יתקיים בכאור"א הענין ד„ויקרא אל משה“ בפשטות (טו)
- 486 מאמר ד"ה החודש הזה לכם גו'
- ב. 1) שאלות בפרש"י (ר"פ ויקרא): „ויקרא אל משה“, „אדם כי יקריב“
- 486 „ויקרא אל משה – לכל דברות כו“ – מהו ההכרח בפשט"מ לכל האריכות; „אדם כי יקריב מכס“ – מדוע אינו מפרש הטעם לשינוי סדר התיבות (יז)
- 468 2) חלוקת משקה (יח)
- ג. 1) הביאור בפרש"י
- 487 „ויקרא אל משה“: מכיון ש„ויקרא גו“ הוא בהמשך לסדר הקמת המשכן, מובן שזהו אופן דיבורו של הקב"ה למשה בכל הפרשיות (ובכל הסוגים – דברות, אמירות וציוויים) מכאן ואילך; וההוראה – גם הדיבור דכאור"א מישראל עם חבירו צ"ל בהקדמת קריאה של חיבה (יט"כא)
 „אדם כי יקריב מכס“: „מכס“ בא לשלול אוה"ע, דקס"ד שפתח בקרבנות נדבה כדי לומר ששייכים גם לאוה"ע (והטעם האמיתי – כי בקרבנות נדבה אין הגבלה); ומצינו בכ"מ בפרש"י „סרס המקרא ודרשהו“ (כביד)
- 2) שיעור רמב"ם היומי (הל' קדוה"ח פי"ז): „חברו בה חכמי יון ספרים הרבה“
- 491 יש להשתמש בעניני העולם (ספרים שחברו „חכמי יון“) לעבודת ה' (כה)
- 492 3) לקוטי לוי"צ (ויקרא ע' קסט): „ר"ש פתח הנצנים כו“
- גם פתיחת הזהר (בהקדמה) היא בזה; בהתחלת הזהר מדובר ע"ד ברה"ע, וכאן ע"ד הגאולה (כו)
- 492 4) הכנות לחג הפסח (כז)
- ד. „מלוה מלכה“ לטובת ישיבת תו"ת (כח)
- 493

תנש"א

ש"פ ויקרא, פ' החודש, ראש חודש ניסן ה'תנש"א

- 405 **א. שבת ר"ח ניסן: הוצאת ג' ספרי תורה (מוגה)**
- תוכן הענין דהוצאת ס"ת הוא „קומה ה' ויפוצו אויבך גר“, וכשמוציאים ג' ס"ת ה"ז באופן דחזקה; ובזה גופא ב' אופנים – בשמח"ת (חזקה בעבודה ד„תמידים כסדרם“ – בהתאם לתוכן הקריאה בס"ת הג' בבראשית, המורה על הנהגה טבעית) ובשבת ר"ח ניסן (חזקה בעבודה ד„מוספים כהלכתם“ – בהתאם לתוכן הקריאה ב„החודש הזה לכם“, הנהגה נסית החודרת גם בגדרי העולם – „מצוה ראשונה שנצטוו כו“) (א"ה)
- הדגשת הענין דהנהגה נסית בקריאה בכל ג' הספרים: בספר הג' – ע"ד „ר"ח של גאולה“, ובענין הדילוג והפסיחה; בספר הב' – ע"ד ר"ח, שענינו חידוש והוספה על העבודה הרגילה; ובספר הא' – פ' ויקרא, שענינו הארה והשפעה (לבחי' משה שב) כאו"א, מעין ההשפעה דלעת"ל (ו)
- הדגשת הענין ד„ויפוצו אויבך“ בכל ג' הספרים: בספר הג' – הנוני"ן דניסן הרומזים על הפיכת הנו"ן ד„נפלה גר“; בספר הב' – ענין הכפרה על מיעוט הירח: ובספר הא' – הסרבנות המכפרים על ענינים בלתי רצויים (ז)
- ע"פ האמור יש לבאר ב' הדעות בענין לימוד הלכות הפסח, באופן ד„או"א דא"ח“ – שהתחלת הלימוד היא ל' יום קודם החג, ובר"ח ניסן צ"ל הוספה בזה באופן ד„הנהגה נסית“; ועד"ז בנוגע להתעסקות בנתינת צרכי הפסח להנצרכים (ח"ט)
- שייכות הענין דהנהגה נסית להנשיא דר"ח ניסן – נחשון בן עמינדב, „שירד תחילה לנחשול שבים“, ענין המס"נ שלמע' ממדוה"ג (ענין המודגש במיוחד בנתינת הצדקה) (י)
- ההחלטה הטובה בענינים אלו תזרו את ה„הנהגה נסית“ דהקב"ה, החל מהנס העיקרי דהגאולה האמיתית והשלימה עוד בשבת זו (יא)
- 422 **ב. חלוקת משקה (יב)**

*

מכתבים כללים כקביעות שנה זו

כה אדר

תנש"א

שסד **קסד. כ"ה אדר, ה'תנש"א**

הניסים הגלויים שנתרחשו בתקופה זו. הניסים שבמגילת אסתר מוסתרים. נצחון המלחמה תוך זמן קצר. האויב שיחרר השכויים. ר"ת של תהיה שנת אראנו נפלאות ותהיה שנת ניסים, ההוראה בהנהגה שמעל הטבע. חודש ניסן – נס. הנהגה ניסית בקיום תומ"צ

ער"ח ניסן

תשל"ח

קל **קל. ער"ח ניסן, ה'תשל"ח**

„מחצית השקל“ לפני ר"ח ניסן – זמן הקרבת קרבנות מתרומה חדשה: ניסן ענינו הנהגה נסית וזהו תוכן קרבנות בכיהמ"ק

שביבים (מפתח ותוכן קצר) כ"ה, כ"ו אדר, ער"ח ניסן, ש"פ ויקרא החודש ר"ח ניסן - כקביעות שנה זו ה'תשע"ח

תשמ"ה

קמח. ער"ח ניסן, ה'תשמ"ה רסה
פסח שחל בשבת: חרות ועונג ביחד

תשמ"ח

קנה. ער"ח ניסן, ה'תשמ"ח שיג
ניסן – ר"ה למלכים, "ממלכת כהנים", חודש לידת עם ישראל; עבודתו
– משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו תורה ומצוות באופן ד"ראשו על
כרעיו גוי" – בכל לבבך וגוי

התייחסות הרבי לדברי ימי ישראל – שבוע זה

תאריך	מאורע	שנה	מראי מקומות
כ"ה אדר	בריאת העולם (לפי דיעה א')	תשל"ה	ויק"פ ס"ב
	בריאת העולם (לפי דיעה א')	תשל"ו	שמיני ס"ג
	בריאת העולם (לפי דיעה א')	תשל"ט	ויק"פ ס"ל
	בריאת העולם (לפי דיעה א')	תשמ"ו	ע' 810
	שולחנות במקדש לתרומה חדשה	תשמ"ב	ע' 1046
	סיפור דמלך יהויכין	תשמ"ב	ע' 1052
כ"ז אדר	יום ג' למעשה בראשית (לפי דיעה א')	תש"מ	ויק"פ סכ"ד
כ"ט אדר	גמר ושלימות המילואים	תשל"ד	פקודי ס"ה
ר"ח ניסן	ראש השנה למלכים	תשכ"ו	ויקהל ס"ב (לקו"ש ח"ו ע' 410)
	ראש השנה למלכים	תשכ"ט	ויק"פ סוס"ט
	ציווי קרבן פסח	תש"מ	לקו"ש חכ"ב ע' 175
	עשר עטרות	תשל"ז	אחש"פ סס"א
	עשר עטרות, ט"ו פרשיות נאמרו בו, ראשון למעשה בראשית	תש"מ	ר"ח ניסן ס"א
	עשר עטרות	תשד"מ	ע' 1376
	עשר עטרות	תשמ"ה	ע' 1585
	עשר עטרות	תשמ"ו	ע' 803
	הוקם המשכן	תנש"א	ע' 406
	ויקרא אל משה	תשמ"ה	ע' 1603
	טהרת המקדש ע"י חזקי	תשל"א	ויקרא ס"ו
	תרומה חדשה	תשל"ט	ויק"פ ס"ח, סכ"ז

אודות מעות חטים

קטע מש"פ ויק"פ כג אדר ה'תשמ"ה:

ולכל לראש — בנוגע לענין שהזמן גרמא — "מבצע פסח", "מעות חטים", וכיו"ב.

מאמר המוסגר:

לדאכוננו, גדול חושך הגלות כל כך, עד שישנם כאלו שחושבים שמכיון שעברו כמה התוועדויות מימי הפורים — שאז מתחילה התקופה דשלושים יום לפני הפסח, ששואלין ודורשין בהלכות החג — ולא הוזכר בפירוש אודות "מעות חטים", הרי זו "הוכחה" שבשנה זו אין צורך לתת "מעות חטים"... והראי' — שהרי היו כו"כ שנים שבהם הוזכר בהתוועדויות אודות "מעות חטים", ואילו בשנה זו — לא הוזכר מאומה!...

ההיפך — הוא הנכון: ענין זה מוכן ופשוט כל כך — פס"ד ברור ומפורש בשו"ע⁵⁸ — עד שאין צורך להזכיר על זה, ובפרט שעוררו על זה בשנים שלפנ"ז כו"כ פעמים — יותר מג' שני חזקה, ובמילא, אין צורך לחזור על זה בכל שנה ושנה, ומכיון שאין צורך בכך — הרי מוטב לנצל את זמן ההתוועדות עבור ענינים נוספים.

עד מתי יצטרכו לחזור ולהזכיר בפירוש על כל דבר ודבר? האם לא מספיקה העובדה שמפורש הדבר ב"שולחן-ערוך" — שיש צורך לחזור ולעורר על זה מחדש בכל שנה ושנה? עד כדי כך, שישנם החושבים שמכיון שהדבר לא הוזכר בפירוש, הרי זו הוכחה שאין צורך בכך! ... אם ישנו מי שחושב כן — חושדני בענין המפורש בשו"ע! והעיקר — שמראה את ה"טפשות" שלו עד כמה הצליח ה"קלוגינקער" להוליך אותו שולל...

ואין להאריך בדבר המבהיל, והעיקר — שמכאן ולהבא לא יצטרכו לעורר שוב ושוב על ענינים כגון דא, וכיו"ב בנוגע למגביות של צדקה, כמו: מגבית פורים, ושאר מגביות בזמני רצון, התוועדויות וכיו"ב, שהם זמנים מסוגלים ביותר להוספה בצדקה, כמובן מדבריו של אדמו"ר הזקן בריבוי מקומות, וכן בספרי מוסר.

חברים יקרים,

כמידי שנה, "קרן אסתר" (קרן עזרה לשלוחים נזקקים) מחלקים מענקים עבור צרכי החג לחמישים משפחות שלוחים עם צרכים מיוחדים. אנא תרמו "באופן של הרחבה", דרך חירות" כלשון הרבי לעיל.

באתר של קרן אסתר: <http://kerenesther.org/en/donations>

או ע"י פייפל: <https://www.paypal.me/KERENESTHER>

תודה רבה!

בטח יוסיפו החברים בזה כהנה וכהנה, ויפרסמו לתועלת כולם וכו'.

יוסף י. עמאר